par. 468.

Tee mees käib ja kulm on kiske,
Sumes walge wanal hahe.
Hobu jookseb wegi kükitab,
Püks kall kusti küüa plaksub;
Teab köik need mantee Körtsid,
Kueb äe need wersta poolid.
Ootab, et saaks jälle sooja.
Sest es päike lainud looja.

14

Waeste laste palwad.

Oh me' kaksi waeska lasta.
Paar kui pardi pojukesta.
Ei meil pölnud palwa luba,
Ei ole eede laadi luba.
Me' leeme palwad pöllupeale
Aga äärehange peale,
Söödi kük oli sööma lauda,
Pöllupeenar iike lauda.
Sest Kõrs oli meil lupikaks
Külalaänaw kanofis a'ks.
Nikkerkaar meil weijul mängiks.
Taewa äär meil koru pilliks.

15

Poismehe kükes.

Allewiht mis poismees kuulab,
Kui ta Körtsis joob ja laulab.
Taua ohtu kellu kuiest,
Ma lähn Körtsi jälle uiest.

par. 469.

Olut oli wiha, wiin oli lahja.
Sooma nõul ei olnud pohja.
Mõtlesin, jätan sooma maha,
Aga kus saab poismehe waha.
Naese meest peab lapsed loidma,
Nende eest ja muret kandma.
Allewiht, mis poismees kuulab.

16.

Ruhele Kristale.

Käisin suures Ruhele Külas,
Seal üks kena neidu elas.
Kõrd seal kuli minu meele.
Et ma läksin Korja teele.
Tahtsin eesal pruuti nõuda,
Seda neidu naeseks saada.
Esmalt üldse sema küest,
Et ta tahtis oma meest.
Pärap räägisin kõik kall ette.
Siis kall kuli keine mõte.
Ei ta taha mehel minna,
Ta läeb ühte Riia linna,
Ma kal saatsin kümme Kõsku,
Ja seda rubla raha kasku.
Ei ta hoolind selle pärast
Ei pand tähel minu kärast.
Läks linna nunne käes,